

Літаратура і мастацтва

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ СЯОЗА ПІСЬМЕНІКАЎ БССР

№ 92 (1729) | Пятніца, 16 лістапада 1962 года | Цана 4 кап.

ПЕРШЫ З'ЕЗД БЕЛАРУСКІХ КІНЕМАТАГРАФІСТАЎ

Учора, 15 лістапада, у зале пленумаў ЦК ЛКСМБ пачаў сваю работу Першы Устаноўчы з'езд работнікаў кінематаграфіі БССР. Залу запоўнілі работнікі студыі «Беларусьфільм» і Мінскай студыі навукова-папулярных і хронікальна-дакументальных фільмаў, прадставіўшы ў рэспубліцы, рэжысёры, кіндраматургі, аператары, мастакі, кампазітары, кінакрытыкі, прадстаўнікі грамадскіх і кінамастэрскіх аб'яднанняў.

На з'ездзе прысутнічае дэлегацыя аргбюро Саюза работнікаў кінематаграфіі СССР у складзе кінарэжысёра народнага мастацтва СССР С. Герасімава, М. Каварскага (кінакрытык і драматург), Л. Бялозай (крытык), Ю. Керуціна (рэдактар Цэнтральнай студыі дакументальных фільмаў), Ю. Карасіка (кінарэжысёр), Т. Юрэнэвай (рэдактар Галоўнага ўпраўлення па вытворчасці фільмаў Міністэрства культуры СССР). У складзе дэлегацыі «Ленфільма» — рэжысёр А. Гранік і аператар А. Дудко. На з'ездзе прысутнічаюць таксама кінаактрыса С. Саргэйчыкава (Украіна), А. Абліншчэ (Латвія), А. Моцкус (Літва), К. Козуб (Малдавія).

Кароткім уступным словам з'езд адкрыў намеснік старэйшага аргбюро саюза заслужаны дзеяч мастацтва БССР Л. Голуб.

У прэзідыум выбіраюцца: першы сакратар ЦК КПБ К. Т. Мазурэў, старшыня Савета Міністраў БССР Ц. Я. Кісель, сакратары ЦК КПБ Ф. А. Сурганав, Д. Ф. Філімонаў, загадчык аддзела прапаганды і агітацыі ЦК КПБ М. Ф. Каніч, сакратар Мінскага абкома КПБ А. Т. Караткевіч, намеснік старэйшага аргбюро Саюза кінематаграфістаў СССР С. А. Герасімаў, намеснік міністра культуры БССР М. А.

Мінковіч, намеснік старэйшага аргбюро Саюза кінематаграфістаў БССР Л. В. Голуб, намеснік старэйшага прадстаўніча Саюза пісьменнікаў БССР І. П. Шамякін, старшыня прэўлення Беларускага тэатральнага аб'яднання Л. П. Александровіч, старшыня прэўлення Саюза кампазітараў БССР Я. К. Цікоці, старшыня прэўлення Саюза мастакоў БССР В. К. Цікоці, старшыня прэўлення Саюза журналістаў БССР Ф. В. Клячкоў, народны артыст СССР Г. П. Глебаў, дырэктар студыі «Беларусьфільм» заслужаны дзеяч мастацтва БССР І. Л. Дорскі, дырэктар Мінскай студыі навукова-папулярных і хронікальна-дакументальных фільмаў М. М. Горцаў, члены аргбюро Саюза кінематаграфістаў БССР рэжысёры П. П. Шапшур, рэжысёр і кіндраматург М. М. Фігуроўскі, кінааператар А. А. Булінскі і іншыя.

Дэлегацыя з'ездзе з вялікім удзякам выбірае генеральнага прэзідыума ў складзе членаў Прэзідыума ЦК КПСБ на чале з М. С. Крушчовым.

Прымаюцца наступны парадок дзялёў:

1. Даклад аргбюро Саюза работнікаў кінематаграфіі БССР.
 2. Выбары прэўлення саюза.
 3. Выбары рэзідэнцый камісіі.
 4. Выбары дэлегацыі на Усеаюны з'езд Саюза кінематаграфістаў СССР.
- Першы сакратар ЦК КПБ К. Т. Мазурэў абвясціў прыняцце ЦК КПБ Першага з'езду работнікаў кінематаграфіі БССР.
- Дэлегацыя і прысутныя праслухалі даклад аргбюро Саюза кінематаграфістаў БССР.
- Пасля даклада пачаліся спрэчкі.
- Сяня з'езд працягвае сваю работу.

ДАКЛАД АРГБЮРО СЯОЗА

У ЭПОХУ разгорнута будаўніцтва камуністычнага грамадства, у святле гістарычных заездаў, пастаўленых ХХІІ з'ездам КПСС, роля кіно, як найбольш масавага і шырока даступнага народу мастацтва, набывае асаблівае значэнне ў духоўным жыцці людзей.

Савецкае кіно павінна развівацца на аснове ясна вызначаных палажэнняў, запісаных у Праграме Камуністычнай партыі Савецкага Саюза, важнейшымі з якіх з'яўляюцца «Удзяванне сувязей з жыццём народа, праўдзівае і вышэйшае мастацтва адлюстравання багатай і многасайнаснай сацыялістычнай рэчаіснасці, нахвненні і ярка паказ новага, сапраўднага навука-тэхнічнага, і выкрыццё ўсяго таго, што перашкаджае руху грамадства наперад».

Надаўна ЦК КПСС прыняў пастанову «Аб мерах па паліпшэнні кіраўніцтва развіццём мастацкай кінематаграфіі», а Савет Міністраў СССР разглядаў пытанне і прыняў рашэнне «Аб мерах па ўпарадкаванню планавання і арганізацыі вытворчасці кінафільмаў, фінансавання кінапрадпрыемстваў, выплаты паставочнага ўмятку работнікам кіно». Ажыццёвыя партыі і ўрады меры па паліпшэнню ўмоў развіцця мастацтва сацыялістычнага рэалізму, па ліквідацыі вынікаў культуры асобы Сталіна спрыялі адбыццю на развіццё мастацкай кінематаграфіі.

За апошнія гады кінастудыі саюза і рэспубліканскага падпарадкавання рэзка павялічылі вытворчасць кінафільмаў, умацавалі сваю мастацка-навуковую базу, здолелі выхаваць і ўключыць у творчую работу маладыя таленавітыя кадры работнікаў кінамастатства.

Асобныя кінафільмы, выпушчаныя кінастудыяй «Беларусьфільм», атрымалі шырокае грамадскае прызнанне.

Аднак асобныя дасягненні беларускай кінематаграфіі не даюць права дзяліцца ёю з тым, які было самаздавальненнем, да нейкіх снідак. Нельга заплюшчыць вочы на тым сур'ёзнае неадыхае, якія нішта ёсць у нашым кінамастатстве.

ВЯЛІКІЯ змены, што адбыліся за апошнія гады ў нашай краіне, новыя велічыні планы нашага народа рашуча змянілі крытэрыі ў адносінах творцаў мастацтва. Быў час, калі падтрымку, станоўчую ацэнку творца атрымлівалі толькі за значнасць і актуальнасць тэмы. Цяпер прыкладна атрымліваюць перш за ўсё тым з'яўляюцца мастацтва, у якіх ёсць гарачы пульс нашага часу, у якіх рэчаіснасць паказваецца глыбока, шматгранна, тонка.

Як і задачы Саюза кінематаграфістаў як творчай арганізацыі ў гэтых новых умовах? Мы павінны ачадна і рупліва выхоўваць, развіваць таленты, памагаць таленавітым людзям удасканаліваць сваё мастацкае майстэрства. Гэта асабліва важна на тым, што прафесіянальнае майстэрства ў многіх нашых навічак — неясное. Нарэдка яно эвалюцыя толькі да авалодання тэхналогіяй вытворчасці фільмаў.

Дзесяці мастацкіх фільмаў выйшлі ў Беларусь кінастудыя за апошнія тры гады. Пра што і як раскажам у гэтым з'ездзе?

Вялікую і карысную справу зрабіў калектыў «Беларусьфільм», ажыццяўляўшы паставочу даўжэрскага фільма «Першыя выпрабаванні» па матывах трылогіі народнага пісьменніка БССР Якуба Коласа «На рэстанцыі». Дзякуючы экрану ідэі і вобразы створаныя Я. Коласам апапалі сталі больш

зразумелымі і бліжэйшымі многім мільёнам савецкіх людзей. Нягледзячы на прыватныя недахопы фільма, ён усё ж перадае суровую праўду мінулага, апісаную ў трылогіі вялікага беларускага пісьменніка.

Фільм «Чалавек не здаецца» ўваскрэсшае старонкі першых дзеяў вайны. У ім няма праўды, апісаную ў трылогіі вялікага беларускага пісьменніка.

Фільм «Чалавек не здаецца» не ўзнікае да ўзроўня нашых лепшых фільмаў аб героіх патрыятычнай вайны. Нестаяе яму глыбін, палітычнасці, усхваляванасці, уласцівай сапраўдным творцам мастацтва. Тут у прыватнасці, прычынай было тое, што сцэнарыі бясчэсна перапрацавалі і ў вытворчасць былі запущаны больш слабыя яго варыянты.

Зусім нядаўна на экраны выйшаў фільм «Вуліца малодшага сына», з цікавасцю сустракаюць нашым глядачом. І дорослым і дзецям знаходзяць у ім шмат павучальнага, нягледзячы на тое, што аб барацьбе крмскіх партызан, аб смеласці і адвазе юнага піянера Валодзі Дубініна яны дадоўга да выхodu фільма ведалі з аднайменнай кнігі Я. Коласа і М. Палайніцкага. Сумесна з аўтарам кнігі эдымачнам калектыў на чале з рэжысёрам Л. Голубам удалося перадаць радасную атмасферу мірнага жыцця і суровую праўду вайны. Аднак гэты фільм не пазбаўляе істотных недахопаў. У карціне не глыбока раскрыты вобразы савецкіх людзей, асабліва дорослых. Загарае на сябе ўвагу зацягнутасць пачатковых эпізодаў, парадная ўмоўнасць і недастаткова выразная распрацаванасць фінальных сцен.

Асобнай размовы заслугоўвае і фільм «Апавяданні пра інакшых», выпушчаны нашай кінастудыяй у 1960 годзе. Гэтая карціна прысвечана нашай

савецкай моладзі, яе справам на розных этапах жыцця савецкай краіны. І стварае фільм маладымі творчымі работнікамі. Для большасці іх гэта была першая самастойная работа ў мастацкім кінематографе. Зразумела, што пры гэтым студыя ішла на пэўную рызыку. Але вынікі аналізу абнадзейваючы.

Фільм атрымаў, быў цэпа прыняты глядачом і крытыкай. На ім правяралі свае сілы рэжысёры В. Сіпанаў і В. Тураў, аператары Забалотні і Рамішэўскі, якія па працу ўвайшлі ў нашу творчую сям'ю. Тут мы павінны адзначыць выдатковы ўдзел у гэтай працы аднаго са старэйшых рэжысёраў савецкага кіно, вэтэрана беларускай кінематаграфіі Юрыя Віктаравіча Тарыча. Вось сапраўды прыклад творчага адносінаў старэйшага і маладога пакаленняў.

На падставе гэтых абнадзейваючых вынікаў студыяй былі запущаны ў вытворчасць другі такіх жа тыпу фільм — «Юныя лугуны». Але гэтая работа па якасці аказалася горшай за першую. Адбылося гэта таму, што другі зборнік кінааўтараў быў запущаны ў вытворчасць паспешліва, без надзейнага сцэнарыя і адладжана кіраўніцтвам студыі «на волю хваля».

ЗА АПОШНІІ гады беларуская кінематаграфія стварыла і стварае значныя, хваляючыя творы аб сучаснасці. Мала гэтых фільмаў па колькасці і невысокай іх якасці.

Прыгадаем, калы горкіх дораў, папранаў атрымаў налетку кінастудыі за выпушчэнне ў 1960 годзе карціну «Вясняны навалыніцы». І дораў гэтых былі справядлівымі. На экран выйшаў фільм непаўнацэнны.

У многім цікавы, сучасны па сваёму ідэйнаму напрамку фільм «Наперадзе — круты парават», зроблены Беларускай кінастудыяй у 1961 годзе. Аўтар сцэнарыя А. Маўзон акрамя аднаго са складаных і востра надзейных праблем — аб маральных прынцыпах савецкіх людзей, аб нецярпнасці да раўнадупасці ў нашым грамадстве.

Здымачны калектыў кінастудыі на чале з маладым рэжысёрам Р. Віктаравым творча падыйшоў да сцэнарыя, у асобных месцах узабгаў яго і стварыў карціну, якая не пакінула абыхаючых глядача. Але не пазбеглі аўтары і схематызму, паўторчых сцэнаў, шаблону ў вырашэнні раду наменчаных драматычных калізій і сітуацый.

І пры ўсім гэтым фільм «Наперадзе» — круты парават — бясспрэчна становіцца з'ява ў нашым творчым жыцці.

Не было на старонках друку і ў нас у саюзе сапраўды сур'ёзна, прафесіянальнае рэзюмэ і пра апошні наш фільм пра сучаснасць — «Дзень, калі спаўняецца 30 год». Сцэнарыі А. Напільніцкага ваў нас многім дэталі, агучальны шчыраў інтанацыя. Але ў ім адчуваўся невыразнасць задумкі, неапрацаванасць, а часам і ўмоўнасць канфілікту, паўторчоснасць у распрацоўцы характараў. Гэта

МАЙСТРЫ КІНО
АБМЯРКОЎВАЮЦЬ
СВАЮ РАБОТУ

ДРУЖБА БРАТНІХ КУЛЬТУР
КРАІНА ГЛЯДЗІЦЬ «АГЕНЬЧЫК» З МІНСКА
ХРОНІКА КОЛАСАЎСКІХ ДЗЁН

НЕПАРЫУНАЯ ЕДНАСЦЬ

Працоўныя нашай рэспублікі па-братэрску сустракаюць дарагіх гасцей — пасланцоў свабоднай Чэхаславакіі, якія прыехалі да нас у сувязі з Днямі чэхаславацкай культуры. У Дзяржаўным тэатры оперы і балета адбыўся ўрачысты вечар. Шчыра віталі ўдзельнікі вечара гасцей з ЧССР — Надзея Чайнага і Паўнамоцнага Пасла ЧССР у СССР Рыхарда Дворжак, члена Саюза славацкіх пісьменнікаў Браніслава Хаму, рэдактара часопіса «Свет Савету» Іржыну Буршадэ, сакратара Пражскага абласнога нацыянальнага камітэта Рудольфа Петра, сакратара Іглаўскага райкома КПЧ Яна Качэнду і многіх іншых.

Адкрываючы вечар, да гасцей і ўсіх прысутных звярнуўся з прамовай сакратар Мінскага гаркома КПБ А. Б. Насілоўскі. Ён дае слова для даклада «Сацыялістычная Чэхаславакія» старэйшым праўлення Беларускага аддзялення Таварыства савецка-чэхаславацкай дружбы міністру вышэйшай, сярэдняй спецыяльнай і прафесіянальнай адукацыі БССР М. В. Дарашэвічу.

Дакладчык гаворыць аб высокім узроўні развіцця прамысловасці і сельскай гаспадаркі Чэхаславакіі. Гэта краіна сабія — рэспубліка суцэльнай электрыфікацыі, якая пастаўляе ў многія дзяржавы складаныя станкі, электравозы, аўто, рачныя судны. Вялікія здабыткі народа ў культурным жыцці.

Летась было створана Беларускае аддзяленне савецка-чэхаславацкай дружбы. Яно правяло шмат вечораў арганізавала рад цікавых выставак, якія расказваюць аб жыцці таленавітага братняга народа.

З вялікай цікавасцю ўдзельнікі вечара слухалі выступленні спесара Мінскага аўтамобільнага завода А. Сямікона. Ён летась гасцёў у Чэхаславакіі і цяпер ад імя калектыву аўтабудаўніцкага перадае сэрдачнае прывітанне, дарогім гасцям. Аб вялікай дружбе Беларусі і Чэхаславакіі народы, аб іх сумеснай барацьбе за мір гаварылі на вечары пісьменнікі І. Мележ, студэнтка Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта Г. Булікіна. Цёпла сустрапі прысутныя выступленні Надзея Чайнага і Паўнамоцнага Пасла ЧССР у СССР Р. Дворжак і пісьменнік Ф. Браніслава.

Удзельнікі вечара паслалі прывітанне ў тэлеграму цэнтральнаму камітэту Саюза чэхаславацка-савецкай дружбы.

Вялікі вечар савецка-чэхаславацкай дружбы адбыўся таксама ў Доме культуры тонкускагога камбіната.

Да Дзёна чэхаславацкай культуры ў Мінску, у абласных гарадах і рэзідэнцыях рэспублікі аткрыліся выставкі матэрыялаў і дакументаў, прысвечаных Чэхаславакіі. У дамах культуры і сельскіх клубх прэзюдацыя гутаркі, чытаюцца даклады аб вялікай дружбе савецкага і чэхаславацкага народаў.

ВЫДАДЗЕНА У ЧЭХАСЛАВАКІІ

Чыгуначнікі задумаліся. На навінах, якія прыйшлі з Прагі, у іх узнікла «Грузаўраўчальніцкая» кніга: «Выдадзена чэхаславацкай краіне». Але апраст кутка знайшоўся. Вялікім гэта магазін «Кнігі краіны народнай дамакратыі». Пазнаўчы ва ўрачысты абстаноўцы магазін пачаў гандаў аднаміні братаў сацыялістычнай краіны. Гэты момант і адлюстравалі нашы фотарэспандэнты. За першую гадзіну было прададзена кніг на 113 рублёў.

Сёлетня кіраўніцтва студыі ўзмацніла ўвагу да дзейнасці сцэнарыяў аддзела, і хоць усё гэта праблема яшчэ далёка не вырашана, але ўжо зроблены першыя важныя крокі па паліпшэнні справы.

Радасна адзначаць, што ўпершыню за апошнія гады студыя загадаў забяспечыць свой вытворчы план добрымі і якасці сцэнарыямі. На 1963 год планам прадугледжана выпуск пяці поўнамэтральных мастацкіх карцін, чатыры з іх ужо запущаны ў вытворчасць.

Нам актыўна памагае вялікая група беларускіх пісьменнікаў. Гэта А. Куляшоў, М. Луканін, А. Макаёнак, І. Шамякін, А. Кучар, К. Губарэвіч, А. Маўзон, В. Быкаў, А. Адамчыч, У. Караткевіч і іншыя. Мы вельмі ім удзячны.

Абапіраючыся на шматгадоўны вопыт савецкай кінематаграфіі, можна з упэўненасцю сказаць, што кінематограф не можа абмежавацца без вялікай мастацкай літаратуры. Прыгадаем, што першы беларускі мастацкі фільм «Лясная быль» быў створаны па аповесці Міхаса Чарота, фільм «Мінолка-паравоз», «Несперка», «Канстанцыя Заста».

Не сталі колькі-небудзь пры-

Кнігалюбы Мінска, навуковыя супрацоўнікі, работнікі культуры здымаюць набыццё ў магазіне новай творчэскай і славацкай пісьменніцкай кнігі па ўсіх галінах ведаў, па мастацтву.

Фота Ул. КРУКА.

АДДАЎ ЁН ЛЮДЗЯМ ПЕСЕНЬ ДАР

Васьмідзесяцігоддзе з дня нараджэння народнага паэта Беларусі Якуба Коласа выйшла ў вялікае святэ. Сёння даўна чужыя наш голас — у ідэальным мінулым колас «самага забітага народа ў Еўропе». Мы з поўным правам ганарымся сёння вялікім здабыткам нашай літаратуры і з асаблівай пацвярджэннем схіляемся перад ёю дзвума геніямі — Янкам Купалам і Якубам Коласам.

80-годдзю з дня нараджэння Якуба Коласа быў прысвечаны ўрачысты вечар, які адбыўся 12 лістапада ў Беларускім дзяржаўным тэатры оперы і балета. Глядзельную залу запоўнілі рабочыя прамысловых прадпрыемстваў і будоўля горада, пісьменнікі, дзеячы навукі, культуры і мастацтва, студэнты, воіны Савецкай Арміі, родныя паэты. Яны цёпла сустракалі з'яўленне ў прэзідыуму кандыдата ў члены Прэзідыума ЦК КПСС, першага сакратара ЦК КПБ К. Т. Мазурава, Старшыню Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР В. І. Казлова, сакратара ЦК КПБ Ф. А. Сурганова, Д. Ф. Філімонава, В. Ф. Шаўры, першага сакратара Мінскага абкома КПБ С. О. Прытыцкага. У пра-

зідыуме займаюць месцы старшыня праўлення Саюза пісьменнікаў БССР, народны паэт рэспублікі Пятрусь Броўка, народны пісьменнік К. К. Крапіва, М. Ц. Лынькоў, пісьменнікі І. П. Шамякін, П. Ф. Глебаў, А. А. Куляшоў, Максім Лужані, народныя артысты СССР Л. П. Александровіч, Р. П. Шырма, Я. К. Цікоці, сын паэта Д. К. Міцкевіч, госці з зарубажных краін — Францішак Браніслаў (Чэхаславакія), Нікола Фурнаджыё (Балгарыя), госці з брацкіх саюзных рэспублік А. В. Сафронаў, Я. С. Мазалькоў, М. В. Гарбачоў, М. Ф. Мусіскава, В. А. Якаўлева, Л. І. Залеская, П. С. Кабарэўскі, І. І. Нікола, Н. І. Сіранюк, С. В. Жукаўскі, Ю. П. Ваня, Сьвятаў Міхалеў, А. А. Вусіч, В. І. Грос, Х. У. Гулямаў (Хамід, Гуліям), А. Р. Алёў, С. М. Аруцян, Убайд Раджабаў, П. К. Корсанак і іншыя.

Адкрываючы вечар, лаўрэат Ленінскай праміі народны паэт БССР Пятрусь Броўка гаворыць:

Імя Якуба Коласа, як і імя яго бліжэйшага сябра Янкі Купалы, з'яўляецца шырока вядомым у народзе.

Якуб Колас пакінуў нас

шэсць гадоў таму назад. Але не верыцца, што яго няма сёння. Ён так арганічна быў звязаны з жыццём, што мы павінны адчуваць яго ўсюды. Мы бачым Коласа заўсёды ў народзе, заўсёды ў справах. Яго можна было сустраць у ветлівай гутарцы ў напэўным сяле, у рабочым клубе, сярод сваіх сяброў-літаратараў, у школе, сярод воінаў Савецкай Арміі.

Якуб Колас, працягвае прамоўца, не даўшы да сённяшняй сваёй слаўнай гадзіны. Але мы, адзначаючы гэтую гадзіну, адчуваем яго побач з намі, ва ўсім тым добрым, што ён зрабіў на славу свайго народа, на славу сваёй роднай Камуністычнай партыі, на славу сваёй радзімы.

Творы Якуба Коласа шырока вядомы ў савецкай краіне. Ён уладваў свой працоўны, гераічны народ, ён уладваў вялікую лясную друку народаў. І яго шматлікі чытач за ўсіх рэспублік Савецкага Саюза, ды і за межамі нашай радзімы, адкавае яму шчырай любоўю.

Пятрусь Броўка вітае ад імя прысутных гасцей з сацыялістычных краін, прадстаўнікоў Саюза пісьменнікаў СССР і пісьменніцкіх арганізацый савецкіх рэспублік, якія прыехалі

на святкаванне юбілею Якуба Коласа.

З дакладам аб жыцці і творчасці вялікага песняра нашага народа выступіў пісьменнік Максім Лужанін.

— Да Якуба Коласа, — гаворыць дакладчык, — вельмі стасуюцца словы, сказаныя Аляксеем Максімавічам Горкім пра А. С. Пушкина: «Ён у нас — аснова ўсіх асноў». Гэта вялікая праўда. Ад Коласа, а ў роўнай меры і ад Купалы, пачынаецца мова, якая амаль цалкам увайшла ў склад сённяшняй, якой карыстаемся мы. Ад Коласа і Купалы пачынаецца беларуская літаратура, ад вытокаў сваіх звязаная з перадавой культурай рускага народа.

Якуб Колас гарача любіў свой народ, сваю радзіму. Ён становіцца камуністам у гадзіну самых суровых выпрабаванняў для нашага народа — у час Вялікай Айчыннай вайны. Гэты адважны крок, падрыхтаваны ўсім жыццём і творчай дзейнасцю Якуба Коласа, арганічна звязаны са служэннем народу.

Палавіну стагоддзя правёў Якуб Колас у нястомнай працы, пакінуўшы нам неадзіную спадчыну. Дакладчык гаворыць аб

жыццёвым шляху паэта. Ён гаворыць аб тым, што ўсёмо мударасць Колас чэрпаў у народзе, а талент свой удасканальваў у працы. Паэт вучыўся ў класікаў рускай літаратуры.

У творах народнага песняра адлюстравана гісторыя беларускага народа з канца мінулага стагоддзя да нашых дзён.

Якуб Колас ведаў, працягвае Максім Лужанін, што здабыць свабоду пад сілу такім людзям, якіх маглі б сказаць пра сябе: Толькі ўскіну я вачыма, Мой і погляд зробіў след і лератварыць слова ў актыўнае дзеянне, бо, як вядома, ярымо не спадзе яго само.

І паэт славіў і апаляў такога чалавеча дзеяння. Не цяжка заўважыць, як паступова расце і мужне аблічча чалавеча-змагаюся ў творчасці Якуба Коласа —

ад Міхала і Антоса з «Новай зямлі», спыненых на паўшляху да сваёй мэты, да Аксёна Каля ў трылогіі «На рэстанцыі», які ўсё ж пачаў першы — сялянскі бунт, да Марціна Рыля і дзеда Талаша, што расправіў плечы ў барацьбе за савецкі Ідэальны жыццё, да Данілы ў «Рыбаковай хаце», думкі якога і справы накіраваны на далучэнне сваёй

Радзіма Якуба Коласа — Аліччым. Выступе балгарскі пісьменнік Нікола Фурнаджыё.

Фота Ул. КРУКА.

Радзіма Якуба Коласа — Аліччым. Выступе балгарскі пісьменнік Нікола Фурнаджыё.

Фота Ул. КРУКА.

Радзіма Якуба Коласа — Аліччым. Выступе балгарскі пісьменнік Нікола Фурнаджыё.

Фота Ул. КРУКА.

На экране
ТЭЛЕВИЗОРА
